

Sygn. akt *I ACa 753/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Mikołaj Tomaszewski

Sędziowie: Bogdan Wysocki

Karol Ratajczak

Protokolant: st.sekr.sąd. Kinga Kwiatkowska

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2019 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. W. (1)**

przeciwko **(...) Sp. z o.o. w P.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 16 maja 2018 r. sygn. akt XII C 695/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I w ten tylko sposób, że początkową datę płatności odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 32.075 zł ustala na dzień 6 lutego 2018 roku, a powództwo co do odsetek za okres poprzedzający tę datę oddala;
2. w pozostałym zakresie apelację oddala;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Bogdan Wysocki Mikołaj Tomaszewski Karol Ratajczak

--	--	--

UZASADNIENIE

Powód J. W. (1) domagał się od (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. zapłaty 70.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem częściowego odszkodowania za zmniejszenie wartości nieruchomości, 50.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do

dnia zapłaty tytułem częściowego odszkodowania za nakłady konieczne do zapewnienia odpowiedniego klimatu akustycznego.

Pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Wyrokiem częściowym z dnia 6 października 2015r Sąd Okręgowy w Poznaniu zasądził odpoznanego na rzecz powoda tytułem odszkodowania za utratę wartości nieruchomości kwotę 74.273zł z odsetkami ustawowymi od dnia 5 kwietnia 2013r do dnia zapłaty. Sąd Apelacyjny w Poznaniu wyrokiem z dnia 11 maja 2016r oddalił apelację pozwanego.

Wyrokiem końcowym z dnia 16 maja 2018r. Sąd Okręgowy w Poznaniu:

I. Zasądził od pozwanego na rzecz powoda tytułem odszkodowania związanego z rewitalizacją akustyczna nieruchomości kwotę 32.075zł z odsetkami ustawowymi od dnia 5 kwietnia 2013r do dnia zapłaty;

II. W pozostałej części powództwo oddalił;

III. Kosztami postępowania obciążył w 89 % pozwanego w 11 % powoda pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

W motywach rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy wskazał, że własnością pozwanego jest lotnisko (...). Lotnisko to powstało przed I wojną światową i jest najstarszym lotniskiem w Polsce. W okresie transformacji ustrojowej przystąpiono do modernizacji lotniska. W 1997 r. utworzono pozwaną spółkę. Pozwany przystąpił do modernizacji lotniska i w 2001 r. oddał do użytku dwa nowoczesne terminale: pasażerski i cargo oraz nowoczesną płytę postojową. Od 2008 r. lotnisko jest przystosowane do obsługi ruchu lotniczego w strefie S.. W kilku ostatnich latach wzrosło zapotrzebowanie na usługi lotnicze obsługiwane przez (...). W 2000 r. z portu skorzystało 227.847 pasażerów i zanotowano wówczas 13.225 operacji lotniczych, natomiast w 2008 r. liczba pasażerów wyniosła już 1.274.679 przy 23.609 operacjach lotniczych. W 2012 r. liczby te wynosiły odpowiednio 1.594.929 i 25.256

W dniu 30 stycznia 2012 r. Sejmik Województwa (...) podjął uchwałę nr (...)w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska (...) w P.. Uchwała utworzyła obszar ograniczonego użytkowania dla lotniska (...) w P., którego zarządcą jest (...) Sp. z o.o. Uchwała wyznaczyła zewnętrzną granicę obszaru ograniczonego użytkowania na podstawie: 1) izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia LAeqD = 55 dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych; 2) izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory nocy LAeqN = 45 dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych; 3) izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia LAeqD = 50 dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska; 4) izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory nocy LAeqN = 40 dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska. W obszarze ograniczonego użytkowania wyodrębniono dwie strefy: 1) zewnętrzną, której obszar od zewnątrz wyznacza linia będąca granicą obszaru ograniczonego użytkowania, a od wewnątrz linia będąca obwiednią izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia LAeqD = 60 dB oraz dla nocy LAeqN = 50 dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych oraz izolinii równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia LAeqD = 55 dB oraz dla nocy LAeqN = 45 dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska; 2) wewnętrzną, której obszar od zewnątrz wyznacza linia będąca obwiednią, o której mowa w pkt 1, a od wewnątrz linia biegnąca wzdłuż granicy lotniska. W uchwale wprowadzono wymagania techniczne dotyczące budynków położonych w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania w postaci obowiązku zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynkach z pomieszczeniami wymagającymi ochrony akustycznej poprzez stosowanie przegród budowlanych o odpowiedniej izolacyjności akustycznej. W uchwale wskazano, że przez odpowiednią izolacyjność akustyczną przegród budowlanych należy rozumieć izolacyjność akustyczną określoną zgodnie z Polskimi Normami w dziedzinie akustyki budowlanej z uwzględnieniem poziomu hałasu powodowanego przez starty, lądowania, przeloty statków powietrznych, operacje naziemne i inne źródła hałasu związane z funkcjonowaniem lotniska, przy zapewnieniu wymaganej wymiany powietrza w pomieszczeniu, a także wymaganej izolacyjności cieplnej. Wskazano również, że przez właściwy klimat

akustyczny w budynkach rozumie się poziom dźwięku zgodny z obowiązującymi Polskimi Normami w dziedzinie akustyki budowlanej. Uchwała ta weszła w życie 28 lutego 2012 r.

J. W. (1) jest właścicielem nieruchomości położonej w P., gmina T., przy ul. (...) dla której Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P. prowadzi księgę wieczystą o numerze KW (...).

Nieruchomość powoda stanowi nieruchomość gruntowa zabudowana budynkiem mieszkalnym jednorodzinny obecnie w zabudowie wolnostojącej., o dwóch kondygnacjach nadziemnych, niepodpiwniczonym oraz budynkiem garażowym przyłączonym do budynku mieszkalnego. Położona jest ona na działce o nr (...), a jej powierzchnia wynosi 847m². Posadowiony na działce budynek mieszkalny jednorodzinny wolnostojący jest budynkiem o dwóch kondygnacjach nadziemnych, niepodpiwniczonym. Wzniesiony został w technologii tradycyjnej w latach 80-tych r. Powierzchnia użytkowa budynku wynosi 175 m². Posadowiony jest na fundamentach betonowych. Ściany budynku są murowane, a dach płaski kryty papą. Rynny i rury spustowe wykonane są z blachy. Okna w budynku wykonane są z PCV. Drzwi zewnętrzne wykonane są z drewna, natomiast wewnętrzne są pływinyowe. Posadzki pokryte są deską, wykładziną dywanową i płytkami ceramicznymi. Ściany są otynkowane, pomalowane. Budynek jest ocieplony, otynkowany i pomalowany. Budynek jest wykonany w dobrym standardzie materiałów i robót wykończeniowych. Jego stan techniczny jest dobry.

Stan taki istniał w dniu 28 lutego 2012 r.

W dniu 28 lutego 2012 r. na obszarze, na którym położona jest nieruchomość obowiązywało studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla gminy T.. Zgodnie ze studium uchwalonym uchwałą nr (...) Rady Gminy T. z dnia 21 czerwca 2011r przedmiotowy teren położony w P. przy ul (...) działka nr (...) oznaczony jest jako M-4- tereny zabudowy mieszkaniowej o dużej intensywności.

Z dniem 28 lutego 2012 r. nieruchomość powoda znalazła się w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania lotniska (...)

Sejmik Województwa (...) uchwałą z dniem 30.01.2012 r., wprowadził strefę ograniczonego użytkowania wokół lotniska (...), przede wszystkim z uwagi na spodziewany poziom hałasu. Na poziom cen rynkowych wpływa m. in. tzw. świadomy nabywca. Planowany w przyszłości wzrost intensywności lotów nie daje możliwości poznania faktycznym właścicielom i potencjalnym nabywcom skali przyszłych utrudnień i ograniczeń z tego tytułu. Sam fakt wprowadzenia strefy ograniczonego użytkowania ze względu na spodziewany poziom hałasu lotniczego powoduje, że właściciele nieruchomości położonych w jej granicach, w tym potencjalni ich nabywcy, muszą liczyć się z odpowiednimi niedogodnościami tak w sposobie zagospodarowania, jak i w sposobie ich użytkowania. Świadomość uczestników rynku o potencjalnym podwyższonym ryzyku zamieszkiwania w okolicach lotniska, a w szczególności w obrębie utworzonego wokół niego specjalnego obszaru ograniczonego użytkowania, powoduje utratę wartości nieruchomości. Ograniczenia i niedogodności w wykorzystywaniu nieruchomości zgodnie z przeznaczeniem są związane między innymi z hałasem lotniczym, którego wartość przekracza granice hałasu wyrażonego wskaźnikiem równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia LAeqD = 60 dB oraz dla nocy LAeqN = 50 dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych, ustalonego we wskazanej wyżej uchwale. W miejscu położenia nieruchomości powoda równoważny poziom dźwięku A wynosi w dzień 60,00 dB, a w nocy 50,00 dB.

Pismem z dnia 21 marca 2013 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty odszkodowania za szkody wyrządzone w związku z przekroczeniem dopuszczalnych norm hałasu. Domagała się między innymi zapłaty 150.000 zł tytułem spadku wartości nieruchomości i 100.000zł tytułem nakładów na wygłuszenie budynku i to w terminie 14 dni od doręczenia wezwania. Wezwanie nadane zostało listem poleconym 13 marca 2013 r. Pozwany odmówił dobrowolnego spełnienia świadczenia argumentując, że powód nie wykazał w żaden sposób wysokości szkody.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 6 października 2015r Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 74.273zł tytułem odszkodowania za utratę wartości nieruchomości z odsetkami ustawowymi od dnia 5 kwietnia 2013r. Należący do

powoda budynek jednorodzinny jest budynkiem dwukondygnacyjnym pochodzący z lat 80-tych ubiegłego wieku, z przyległym garażem, kryty dachem płaskim. Pomieszczeniami podlegającymi ochronie akustycznej są:

- w poziomie parteru: pokój, kuchnia, łazienka i WC

- w poziomie piętra 3 pokoje, kuchnia i łazienka

Do budynku przylega garaż. Ustalono, iż ściany zewnętrzne budynku są wykonane z cegły pełnej (111/2) ocieplone styropianem grubości 10 cm, otynkowane. Dach budynku jest dachem płaskim- na stropie masywnym wysypano warstwę żużla, pokrytą szlichtą betonowa i papą. Zastosowana stolarka budowlana to okna PCV z lat 2005-2006, szklone szybą zespoloną 4/16/4. Budynek powoda położony jest w odległości ok. 1,24 km na zachód od końca pasa startowego Lotniska Ł., w kierunku prostopadłym w odległości ok.250m od osi pasa i w związku z tym eksponowany na hałasy związane z funkcjonowaniem lotniska. Budynek położony jest w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania. W otoczeniu budynku nie stwierdzono istotnych innych źródeł hałasu. Zapewnienie komfortu akustycznego w pomieszczeniach chronionych wymaga zwiększenia izolacyjności akustycznej przegród zewnętrznych. Dla zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynku powoda konieczne jest dokonanie wymiany okien i drzwi balkonowych we wszystkich pokojach na okna i drzwi o większej izolacyjności akustycznej, konieczne jest również usprawnienie systemu wentylacji poprzez zamontowanie nawiewników ściennych. Nakłady jakie należy ponieść zostały opisane przez biegłą A. K. a wartość nakładów została ustalona przez biegłego J. W. (2).

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Okręgowy uznał, iż żądanie pozwu zasługuje na uwzględnienie prawie w całości.

Wobec uprawomocnienia się wyroku częściowego do rozpoznania pozostało roszczenie powoda dot. odszkodowania związanego z koniecznością poniesienia nakładów na budynek w celu zapewnienia właściwego klimatu akustycznego.

Zgodnie z art.129 ust 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (dalej p.o.ś.), jeżeli w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości korzystanie z niej lub z jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe lub istotnie ograniczone, właściciel nieruchomości może żądać wykupienia nieruchomości lub jej części. Zgodnie z ustępem 2 ww. artykułu, w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości jej właściciel może żądać odszkodowania za poniesioną szkodę; szkoda obejmuje również zmniejszenie wartości nieruchomości. Na konieczność zapewnienia właściwych warunków akustycznych budynku wskazują wymagania określone w załączniku nr 3 rozporządzenia. Zgodnie z art. 136 ust.3 upoś w razie określenia na obszarze ograniczonego użytkowania wymagań technicznych dotyczących budynków szkodą o której mowa w art.129 ust.2, są także koszty poniesione w celu wypełnienia tych wymagań przez istniejące budynki, nawet w przypadku braku podjęcia działań w tym zakresie. Przy dokonywaniu wykładni wskazanego przepisu należy wziąć pod uwagę, że celem uregulowań art. 129 i 136 ustawy poś jest ułatwienie osobom poszkodowanym w wyniku wprowadzenia obszaru ograniczonego użytkowania dochodzenia roszczeń odszkodowawczych. Zatem należy przyjąć, że wskazanie na koszty poniesione w celu wypełnienia wymagań technicznych przez istniejące budynki miało wyeliminować spory co do objęcia tych kosztów obowiązkiem naprawy szkody. Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić. Odszkodowanie ma bowiem wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę, istniejący od chwili wyrządzenia szkody do czasu, gdy zobowiązany wypłaci poszkodowanemu sumę pieniężną odpowiadającą szkodzie ustalonej w sposób przewidziany prawem.

W niniejszej sprawie dla wykazania istnienia i wysokości szkody związanej z koniecznością zapewnienia komfortu akustycznego niezbędne było wydanie opinii przez biegłego z dziedziny akustyki i budownictwa. Sąd ustalając istotne okoliczności sprawy oparł się w całości na opinii biegłej A. K. i J. W. (2).

Wskazać należy iż szkoda w majątku powoda przejawiająca się koniecznością poniesienia nakładów na rewitalizację powstała już w dacie wejścia w życie Uchwały Sejmiku Województwa (...) z dnia 30 stycznia 2012r. tj. 28 lutego 2012r. W związku z powyższym ustalając stan techniczny budynku mieszkalnego i wymagania akustyczne jakie

budynki winien spełniać uwzględniono stan na dzień wejścia w życie w/w uchwały. Jak wskazano powyżej, w związku z usytuowaniem budynku powoda w strefie wewnętrznej oou. Powód winien zapewnić właściwy klimat akustyczny we wskazanych w opinii biegłej akustyk pomieszczeniach. Biegła w swej opinii stwierdziła występowanie przekroczeń dopuszczalnych wartości poziomu równoważnego hałasu we wszystkich pomieszczeniach, co wymaga zwiększenia izolacyjności przegród zewnętrznych o wartość pozwalającą na zapewnienie wymaganych warunków akustycznych. Jako działania w zakresie zwiększenia izolacyjności akustycznej przewidzianych w ramach adaptacji akustycznej nieruchomości powoda, zapewniających zgodność w wymogami normy (...), dla wariantu docelowej aktywności lotniska Ł., biegła wskazała wymianę okien i drzwi we wszystkich pomieszczeniach o wysokiej izolacyjności akustycznej., szczegółowo wskazane w opinii.

Wyliczenia wartości nakładów jakie należy ponieść w celu zapewnienia właściwego klimatu akustycznego dokonał biegły z dziedziny budownictwa J. W. (2). Biegły wyliczył wartość nakładów na kwotę 32.075zł brutto i taką kwotę zasądzone w pkt. 1 wyroku

Z uwagi na fakt iż powód domagał się zasądzenia z tytułu konieczności poniesienia nakładów na rewitalizację w kwocie 50.000zł oddalono powództwo w pozostałym zakresie orzekając jak w pkt.2 wyroku

O odsetkach ustawowych od zasądanego świadczenia Sąd orzekł na podstawie art. 455 k.c. w zw. z art. 481 § 1 i 2 k.c.

Roszczenie powódki stało się wymagalne z chwilą skutecznego doręczenia pozwanemu wezwania do zapłaty lub upływu wskazanego w wezwaniu terminu zapłaty. Na tym etapie pozwany mógł ocenić zasadność żądania powodów tak co do zasady, jak i wysokości. Wezwanie do zapłaty zostało przesłane pozwanemu w dniu 21 marca 2013r i obejmowało kwotę 150.000zł, jednakże powód domagał się zasądzenia odsetek dopiero od dnia wytoczenia powództwa z którym wystąpił w dniu 5 kwietnia 2013r.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 100 kpc uwzględniając wynik sprawy, przy czym szczegółowe rozliczenie pozostawiono referendarzowi sądowemu

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją pozwany, który powołując się na:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 129 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska w zw. z art. 136 ust. 3 (...) poprzez ich zastosowanie i zasądzenie na ich podstawie odszkodowania z tytułu modernizacji akustycznej nieruchomości, w sytuacji gdy konieczność poniesienia tych nakładów nie jest związana z wprowadzeniem (...) ograniczonego (...),
2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 481 § 2 k.c. w zw. z art. 455 k.c. oraz art. 363 § 2 k.c. poprzez ich błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że dłużnik dopuszcza się opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego, nie spełniając go w terminie wskazanym w wezwaniu do zapłaty, w sytuacji, gdy stwierdzenie istnienia obowiązku spełnienia przez niego tego świadczenia oraz ustalenie jego wysokości nastąpiło w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego i wydania wyroku przez Sąd I instancji.

Z powołaniem na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, ocenionego bez przekroczenia granic określonych treścią art. 233§1 kpc dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych oraz trafnie określił ich prawne konsekwencje. Ustalenia te oraz ich prawną ocenę Sąd Apelacyjny podziela, przyjmując je jako własne.

Na uwzględnienie nie zasługiwał ż zarzut naruszenia art. 129 ust. 2 w zw. z art. 136 ust. 3 u.p.o.ś. poprzez zasądzenie odszkodowania z tytułu modernizacji akustycznej nieruchomości w sytuacji, gdy konieczność poniesienia tych nakładów jest związana z wprowadzeniem (...) ograniczonego (...).

Niniejsza sprawa jest jedną z wielu spraw o zapłatę równowartości nakładów koniecznych dla przywrócenia komfortu akustycznego w budynkach znajdujących się w strefie ograniczonego użytkowania wokół lotniska (...) rozpoznanych już przez Sąd Apelacyjny w Poznaniu. Argumenty pozwanego co do braku związku przyczynowego między wprowadzeniem strefy ograniczonego użytkowania a koniecznością poniesienia nakładów z tytułu modernizacji akustycznej nieruchomości, były wielokrotnie rozważane. Sąd Apelacyjny także w tej sprawie uznaje za niezasadny zarzut naruszenia art. 129 ust. 2 oraz art. 136 ust. 3 ustawy z 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska. W art. 129-136 u.p.o.ś. ustawodawca uregulował samodzielne podstawy odpowiedzialności odszkodowawczej związanej z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości oraz z utworzeniem obszaru ograniczonego użytkowania, opierając się na założeniu, że ryzyko szkód związanych z działalnością uciążliwą dla otoczenia powinien ponosić podmiot, który tę działalność podejmuje dla własnej korzyści. Przesłankami tej odpowiedzialności są: wejście w życie rozporządzenia lub aktu prawa miejscowego powodującego ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, szkoda poniesiona przez właściciela nieruchomości, jej użytkownika wieczystego lub osobę, której przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości i związek przyczynowy między wprowadzonym ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości a szkodą. Art. 136 ust. 3 jednoznacznie wskazuje, że szkodą, której naprawy może domagać się poszkodowany na podstawie art. 129 ust. 2 u.p.o.ś, w razie określenia na obszarze ograniczonego użytkowania wymagań technicznych dotyczących budynków, są także koszty poniesione w celu wypełnienia tych wymagań przez istniejące budynki, nawet w przypadku braku obowiązku podjęcia działań w tym zakresie. Niewątpliwie w uchwale ustanawiającej obszar ograniczonego użytkowania wprowadzono wymagania techniczne dotyczące budynków położonych w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania w postaci: obowiązku zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynkach z pomieszczeniami wymagającymi ochrony akustycznej poprzez stosowanie przegród budowlanych o odpowiedniej izolacyjności akustycznej. Powód miał zatem prawo dochodzić swoich roszczeń bez względu na poziom faktycznego hałasu na jego nieruchomości przed ustanowieniem tego obszaru.

Gdyby nie ponadnormatywny hałas, któremu powód w związku z wprowadzeniem strefy ograniczonego użytkowania nie może przeciwdziałać, budynki zapewniałyby jej należytą, zgodną z normami ochroną akustyczną. Obecnie natomiast, dochowanie tych standardów wymaga poczynienia nakładów. Pozwany w apelacji nie podważa trafności rozumowania biegłego w tej kwestii. Nie budzi więc wątpliwości Sądu Apelacyjnego, że powód wykazał, iż wydatki konieczne dla dostosowania budynków do obowiązujących norm, pozostają w związku przyczynowym z wprowadzeniem strefy ograniczonego użytkowania.

Sąd Apelacyjny uwzględnił natomiast w części zarzuty naruszenia przepisów art. 481 § 2 k.c. w zw. z art. 455 k.c. oraz art. 363 § 2 k.c. podniesiony w apelacji pozwanego. Nie ulega wątpliwości, że roszczenie odszkodowawcze ma charakter bezterminowy, co oznacza, że staje się wymagalne po upływie odpowiedniego terminu wyznaczonego dłużnikowi do jego spełnienia (art. 455 k.c.). Jednak pismo przedsądowe z dnia 21.03.2013r., w którym powód sformułował wobec pozwanego żądanie zapłaty odszkodowania a także pozew, nie mogły być traktowane jako wezwanie w rozumieniu art. 455 k.c., skutkujące powstaniem stanu wymagalności roszczenia po upływie zakreślonego w nim terminu. Skuteczne wezwanie do zapłaty odszkodowania pieniężnego musi bowiem zawierać treści pozwalające dłużnikowi na rzeczowe, według kryteriów obiektywnych, ustosunkowanie się do żądania tak co do zasady, jak i wysokości. Tylko w takim przypadku można mu przypisać opóźnienie w wywiązaniu się z zobowiązania. Tymczasem w wezwaniu, jak i w pozwie powód ograniczył się do postawienia dowolnej w tamtym czasie tezy, że poniósł szkodę i przedstawienia swobodnie wybranej wysokości szkody.

Pozwany nie miał zatem możliwości dokonania merytorycznej oceny zasadności zgłoszonych mu w wezwaniu do zapłaty roszczeń.

Wymaga przy tym podkreślenia, że samo wprowadzenie obszaru ograniczonego użytkowania nie prowadzi do domniemania, że w związku z tym powstały szkody w postaci konieczności poniesienia przedmiotowych nakładów w każdym budynku mieszkalnym znajdującym się na tym obszarze. Wszak zależy to od cech konstrukcyjnych konkretnego budynku, które w wezwaniu nie zostały pozwanemu przedstawione. Wszystkie istotne dla takich ustaleń

okoliczności zostały ustalone dopiero w toku postępowania sądowego w oparciu o wydaną w sprawie opinię biegłego J. W., który oszacował wartość tych nakładów(notabene dotąd przez powoda nie poniesionych)według cen na dzień sporządzenia opinii. Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny uznał, że pozwany pozostawał w opóźnieniu w spełnieniu roszczeń powodów od dnia następnego po doręczeniu mu odpisu opinii biegłego J. W. tj. od 6.02.2018r.

Nie było zatem podstaw do uznania, że pozwany pozostaje w opóźnieniu z zapłatą odszkodowania w wysokości przyjętej w opinii biegłego już od daty doręczenia mu wezwania z dnia 21 marca 2013r. ani też z dnia wytoczenia powództwa. Co więcej nakłady zostały oszacowane przez biegłego według cen z daty wydania opinii i nie ustalono w sprawie, jaki byłby koszt tych nakładów według cen z daty wezwania do zapłaty.

Wykazanie tej okoliczności, która niewątpliwie wymaga wiadomości specjalnych obciążało powoda. Nie sposób przyjąć, by wprowadzenie obszaru ograniczonego użytkowania prowadziło do domniemania, że w związku z tym powstały szkody w postaci potrzeby dokonania nakładów na rewitalizację akustyczną każdego znajdującego się na tym obszarze budynku. Brak było jednak podstaw do uznania, że odsetki od zasądzonej powodowi należności winny być przyznane dopiero od postulowanej w apelacji daty orzekania, bowiem pozwany znajdował się w opóźnieniu w spełnieniu tego świadczenia już w dniu wyżej wskazanym, poprzedzającym dzień wyrokowania.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 §1 kpc oraz art. 385 kpc:

1. zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I w ten tylko sposób, że początkową datę płatności odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 32.075 zł ustala na dzień 6 lutego 2018 roku, a powództwo co do odsetek za okres poprzedzający tę datę oddalił;
2. w pozostałym zakresie apelację oddalił;
3. zasądził od pozwanego na rzecz powoda 2.700 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu w instancji odwoławczej znajdowało oparcie w art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 kpc oraz § 2 pkt 5 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Bogdan Wysocki Mikołaj Tomaszewski Karol Ratajczak